

Zpravodaj

SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz

www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

Když ve Fügnerově sále zvednete hlavu Rozkrytí historie vzniku obrazu, jenž před očima vyvstane

Vzhůru již hlavu - vybízí národ Jan Neruda v jedné ze svých kosmických písní. A není na škodu ani jednotlivci, aby občas zdvihl své oči k pohledu vzhůru. My, co chodíme cvičit, tak můžeme učinit při vstupu do Fügnerova sálu a na jeho čelní galerijní stěně zahlédneme lunetu s vyobrazením ženské postavy v sebevědomém gestu. Autor tohoto obrazu Jan Preisler tak zpodobnil na síle nabývající sokolskou organizaci a příznačně ho nazval „Vítězství sokolské myšlenky“.

Abychom porozuměli, musíme si připomenout dobové realie:

V roce 1895 se konal III. všesokolský slet, poprvé na Letné. Uprostřed pláně bylo upraveno seřadiště, nástupiště a cvičiště, vybudovány šatny, tribuny a na vstupu a výstupu u cvičiště postaveny brány. Tu výstupní (při pohledu směrem k Hradu) ozdobilo dílo Preislerovo. Bohužel tento původní obraz se nedochoval, a tak pro tělocvičnu Sokola Pražského stejný autor namaloval své dílo ještě jednou.

Kdo byl Jan Preisler (1872 – 1918)? Malíř tíhnoucí k symbolismu a přijímající dekorativní ten-

dence secese, jehož snívá díla „Černé jezero“ a „Jaro“ si můžeme pamatovat ze školní výtvarné výchovy. Byl to žák Františka Ženíška (jehož luneta „Sokolský slib“ je v Tyršově sále) – ale také sokolský cvičitel!

A co tedy na své lunetě namaloval? Ženu antického zjevu a oduševnělého výrazu, která zvedá praporek, pod nějž se slétají sokoli a muže tímto výjevem povzbuzeného k roztržení dosud jej svazujících pout. Motiv trhání okovů byl tehdy v českém prostředí čím dál opodstatněnější.

Když se totiž po roce 1866 nepodařilo sjednotit země Koruny české do jednoho státoprávního celku ani prosadit uznání Čechů jako státního národa v českých zemích, jejich reprezentace získávala dílčí práva jen „po drobtích“. Mimo jiné rozvojem spolkového živo-

ta, v němž na významu nabýval právě Sokol a ovšem i počiny celonárodního významu jako vybudování Národního divadla, Národního muzea, či zorganizování Jubilejní zemské výstavy. Pořád tu však existovala snaha o správné roztržení České země a oddělení národnostně smíšeného pohraničí, naposledy v roce 1890 v rámci tzv. punktací. Pro tehdejší poměry bylo signifikantní, že v roce 1892 Čechům ani nebylo dovoleno připomenout na školách 300. výročí narození J. A. Komenského. A rok před sletem byl zinscenován proces s tzv. Omladinou, vymyšlenou neexistující spikleneckou organizací, v němž bylo odsouzeno 68 osob.

Za těchto okolností se III. všesokolský slet stal manifestací českého národního ale i občanského sebevědomí. Sokolstvo se po překonání vlastních krizí ukázalo silné vlastní myšlenkou, kterou tu demonstrovalo: Čím menší národ, tím větší úsilí musí vyvinout pro své zachování; nikoliv moralizováním ale tělesným a mravním povznesením každého, ať je jakéhokoliv stavu. Proto Preisler

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

Luneta

Tajemství vzniku

Pohádka o hodinách

Od podnětné myšlenky k realizaci

Poděkování

Áda Hochmann se vyvedl

1. díl živých vzpomínek

Slety za velkou louží

Čertovská tradice

Zvědavé seniorky jsou prý až dodnes udivené

Mezinárodní basketbal

Evropská liga šestnáctiletých

Míčový úspěch děvčátek

Medaile jim slušely

Sedmnáctý listopad

Tradice tentokrát na Blaníku

mohl právem zpodobnit tuto myšlenku jako vítěznou.

V roce 1926 se způsobem sobě vlastním na toto téma vyjádřil i prezident Masaryk, když řekl, že „Sokolství je něčím více než sportem, něčím více nežli Slavia a Sparta“. Proto jedna každá a jeden každý z nás zvedni hlavu, aby to platilo i dnes!

Boris Titzl

Kterak Sokol Pražský k hodinám přišel Pohádka o tom, jak postupovat od myšlenek k činům

Jednou se sešli, podruhé se sešli - té zdi něco chybí. A přišli na to, že modrá nemusí být vždy dobrá!

až na stěnu veliký. Pečlivě vyladit, ať se vše líbí.

A pak všichni sešli se, usmívali se a vyfotili se. Ať nám čas v Sokole Pražském hezky mile plyne!

Markéta Stluková

práce ujala, nápad Matějův vypracovala, nejdřív maličký, pak i větší,

A tak dali hlavy dohromady a vymýšleli nápady, zamítali nápady a přemýšleli a přemýšleli, až se ujal návrh bratra Matěje Hrdiny. A zase dali hlavy dohromady, protože něco vymyslet, to nebývá to nejtěžší. Těžší může být, kdo to zaplatí.

A tak hledali a ptali se a hledali a ptali se. A nakonec přece našli, ozval se sbor ženské všestrannosti, my to zaplatíme. Ale kdo to udělá?

A tak hledali a ptali se a hledali, až měli štěstí. Sestra Tétauerová se

Díky všem - organizátorům i účastníkům

Zpráva o 19. ročníku Memoriálu Ády Hochmanna v roce 2025

Naše T. J. Sokol Pražský, odbor vše-strannosti, pořádá tradičně před koncem roku závod v gymnastickém dvojboji pod názvem Memoriál Ády Hochmanna. Závodí se ve volných sestavách na hrazdě a v akrobacii. Závod se hodnotí podle platných pravidel sportovní gymnastiky. Startovní kategorie jsou čtyři. Od šestiletých dětí po dospělé závodníky. Zvlášť se hodnotí muži a zvlášť ženy.

Dlouholetý a zkušený hlavní organizátor memoriálu bratr Míra Vrána se ze zdravotních důvodů letos nemohl účastnit organizace. Před muži SP stálo velké rozhodnutí, jestli závod zvládneme uspořádat bez Míry, anebo závod zrušíme. Pro slávu Sokola Pražského padlo, kde jinde než v Sokolíčku, rozhodnutí, že závod uspořádáme. Musím sdělit, že ještě než se začalo s vlastními organizačními a technickými přípravami závodu, mnoho času se v Sokolíčku diskutovalo, řešilo a připravovalo. Hlavními architekty závodu, co se týká rozdělení závodníků do družstev a jejich časového harmonogramu, se stali bratři Jirka Slabý a Matěj Hrdina, kteří trávili hodiny přípravou harmonogramu. Matěj Hrdina byl jednomyslně, opět na jedné z mnoha porad (tuším ve své nepřítomnosti), zvolen ředitelem závodu, čehož se zhostil vynikajícím způsobem a byl dobrým náhradníkem Míry.

Závodníci s odesláním přihlášek na závod nespíchali a tak ještě týden

před závodem bylo přihlášeno asi jenom 40 závodníků. Těšili jsme se, že závod bude krátký a bez problémů. Jenže pak se s přihláškami roztrhl pytel a 3 dny před závodem bylo nahlášeno 190 závodníků. Toto množství závodníků výrazně překročilo všechny minulé ročníky. Aby závod netrval více než 10 hodin, bylo potřeba sehnat druhou roitrovu podlahu. Toho se výborně ujali a podlahu zajistili Šárka a Jirka Slabých. Podlahu nám bezplatně zapůjčil Sokol Vršovice. Bratr Petr Dvořák zajistil a sponzoroval dopravu podlahy (25 dřevěných překlízek) z Vršovic a nazpátek.

Když se blížil den závodu - sobota 29. 11. 2025 - přípravná aktivita stoupana. V podstatě v pátek před závodem se již vše připravovalo skoro celý den. Kromě technického zajištění (medaile, ceny, ozvučení sálu, zajistit hudbu od závodníků, občerstvení pro rozhodčí apod.) je potřeba zajistit i rozhodčí (letos 28 rozhodčích), s čímž nám pomáhal hlavní rozhodčí bratr Slávek Povondra. K vlastnímu závodu je třeba také zmobilizovat velký lidský potenciál, který se díky ochotě bratří a sester podařilo uskupit a vytvořit skvělý pracovní tým. Letošní počet do závodu zapojených bratří, sester, zaměstnanců SP a rodinných příslušníků dosáhl 32 osob.

V den závodu se otevírala sokolovna v 7:30 a již v 7:50 dorazil do vestibulu početný houf závodníků z Boršova nad

Vltavou. Nechci ani domyslet, kdy děti musely vstávat a rodiče je odvézt na rychlák z Budějovic. Toto nadšení dětí pro závod nás zavazuje a zdravě motivuje. Vlastní závod začal slavnostním nástupem v 9:30 ve Fügnerově sále. Závodilo se i v Tyršově sále. Celkem se závodu účastnilo 172 závodníků.

Sokolských jednot se účastnilo 20 z celých Čech, z toho bylo 8 jednot z Prahy.

Letos jsme měli po dlouhé době, možná od prvních ročníků, vlastní závodníky. Šárka Slabá připravila na závod čtyři holčičky a sama také závodila. Do závodů mužů se přihlásil všemi sporty nadaný bratr Milan Bubák. Nejlepšího výsledku ze Sokola Pražského, dělené 2. - 3. místo, dosáhla v kategorii O Valerie Karlová. Naši závodníci svojí účastí na závodech potvrdili stoupající úroveň gymnastiky v Sokole Pražském. Závod proběhl díky pečlivé přípravě tradičně bez zádrhelů či zmatků, přesně podle předem připraveného harmonogramu.

Závod pro sestry a bratry SP nekončil s posledním rozdělením medaile závodníkům, ale následoval ještě minimálně hodinový úklid všeho použitého nářadí, vyklizení místnosti 101, kde bylo výpočetní a kulinářské zázemí závodu. Některé nářadí se uklízelo ještě v následujících dnech při cvičení mužů.

Gratuluji všem našim reprezentantům k předvedeným výsledkům a děkuji jim za skvělou reprezentaci Sokola Pražského.

Poděkování patří cvičitelce a trenérce našich malých závodnic za práci, kterou jim věnuje, rozhodčím, kteří celý den rozhodují a bez jejich účasti by nebylo možné pořádat jakékoliv závody. Také všem závodníkům za skvělý sportovní zážitek a atmosféru a samozřejmě i všem organizátorům, členům technického zabezpečení a zaměstnancům T. J. Sokol Pražský, kteří přispěli k bezproblémovému zajištění letošního Memoriálu Ády Hochmanna.

Jirka Poes

Živé americké vzpomínky

Postupně se vracíme k osobním zážitkům sokolů při sletech za velkou louží - díl 1.

Rozhodnutí zúčastnit se sokolské výpravy na XXXV. slet amerického Sokola a následné cestování po národních parcích západu USA nebylo jednoduché a to nejen vzhledem k výši finančních nákladů, ale i z osobního hlediska (zdravotní stav mojí maminky se stále zhoršoval), a tak i toto hrálo při rozhodování roli. Nicméně musím říct, že jsme toho nelitovali a naopak to zpětně považujeme za naše nejlepší rozhodnutí za posledních pár let :-). Zážitků byla spousta, takže popisovat to všechno nejde, ale jedním z mých nejsilnějších byl let vrtulníkem nad Grand Canyonem. Nabídka na tento zážitek přišla dlouho před odjezdem a spousta bratrů a sester si ho objednala předem. My s manželem jsme se rozhodli až na poslední chvíli, kdy jsme si mysleli, že to již cestovní kancelář AlpinTour nebude schopná zařídit. Opravdu netuším, jak to dokázali, ale místo se (i pro takové váhavce jako jsme byli my dva) našlo a letěli jsme asi 3 hodiny potom, co jsme o to delegáta Honzu požádali. Ti, kteří to měli objednané a naplánované už z Čech (mezi jinými i dcera ;o)) letěli dle programu až druhý den.

Měla jsem velké štěstí, že na mě vyšlo místo vedle pilota (před letem nás všechny zvažili a pak nám přidělili místa tak, aby zatížení stroje bylo rovnoměrné) a tak jsem měla, i díky prosklenému předku helikoptéry, krásný výhled. Zpočátku jsme letěli nad lesy, viděli železnici a stáda

jelenů Wapiti. Pod námi byla zelená plocha, do sluchátek nám hrála hudba (už nevím jaká, ale vím, že se mi líbila a krásně doplňovala vizuální zážitek) a najednou se pod námi otevřel Grand Canyon v celé své impozantní hloubce téměř 1800 m (jeho délka je 446 km a šířka od 6 do 29 km).

Byla to nádhera, viděli jsme jeho různé tváře od barevně odlišných vrstev hornin, červenooranžových skal až po zelené porosty uvnitř kaňonu a třpytící se vody řeky Colorado, která kaňonem protéká. Byl to

okamžik, pár vteřin úžasu nad tou hloubkou, ale ten pocit si stále vybavuji. Zbytek letu byl krásný, ale na ten první pohled stále vzpomínám.

Dana Berková

Tradice nejtradičnější, čertovská I když Mikuláš čerty převyšoval

Ve dnech 3. a 4. prosince zavítaly po roce do Sokola Pražského nadí podzemské bytosti. Protože máme dítko v Sokole převážně hodná, přišel k nám Mikuláš o výšce dvaapůl metru, přiletěly dva smradlaví čerti z pekla a atmosféru dokreslil anděl s košíčkem dobrůtek.

Pekelníci zkontrolovali na 330 členů našeho sokola, zda řádně platí a cvičí!

Z oddílu seniorů i z oddílu žen se nám dvě cvičenky rozeběhly za čertem a dožadovaly se odnosu do teplého pekla. Ale protože jsou hodné, nechali nám je se slovy, že je u nás taky dobře.

V oddíle rokenrolu jedno dítko pokoušelo čertův ocásek, odešlo však s černou šmouhou a příští rok to opakovat jistě nebude.

A ve skupinovém cvičení ženy nevěřily, že Mikuláš je tak opravdu rostlý, nakoukli mu pod plášť... a udivené jsou dodnes!

Markéta Stluková

Stříbrná byla mezinárodní pozice našich nadějí

Evropská liga mládeže v basketbale chlapců do šestnácti let

Ve dnech 8. – 11. 1. 2026 jsme měli tu čest organizovat mezinárodní basketbalový turnaj EY-BL U16 v hale Sokola Pražského. Turnaje se zúčastnily týmy z různých koutů Evropy – ze Slovenska, Polska, Dánska, Norska, Švédska, Lotyšska, Belgie a Gruzie. Český basketbal reprezentovaly dva týmy: BCM Olomouc a domácí Sokol Pražský.

Organizace turnaje byla velmi náročná. Počet týmů byl vysoký a zajistit bezproblémový průběh celé akce nebylo jednoduché. Přesto se nám podařilo vše zvládnout a zahraniční týmy si organizaci turnaje velmi pochvalovaly. Všichni byli uchváćeni prostory naší sokolovny umístěné v samém centru Prahy.

Zápasy se hrály po celý den a jejich kvalita byla opravdu vysoká. Většina utkání byla velmi vyrovnaná a často rozhodovaly až poslední sekundy závěrečné čtvrtiny. Domácí tým Sokol Pražský si vedl výborně a z turnaje si odnesl krásné druhé místo se třemi výhrami a jednou porážkou.

Martin Jindra

Výstava v Emauzích

S prohlídkou našeho recepčního sokola

Ve čtvrtek 20. listopadu jsme byli pozváni na výstavu prací sochaře pana Holuba. Výstava byla komentována samotným autorem, Karlem Holubem, který vytvořil plastiku sokola, dosud pro naši jednotu chybějící.

Škoda, že nás byla jen hrstka. Bohužel se nás sešlo celkem šest členů, čtyři seniorky, cvičitelka Martina a náčelnice Markéta. Vůči samotnému autorovi sokola, který naší jednotě

dosud chyběl, si myslím nepříliš uctivé.

Pan Holub nás provedl svou výstavou a ochotně odpovídal na všechny otázky. Na čelním místě výstavy byla umístěna plastika našeho sokola, který bude umístěn na stěně v hale u recepce Sokola Pražského.

Jana Horová
ženská všestrannost

Děvčátka míčově uspěla

Výsledek ověřený medailemi

Dne 17. 11. 2025 jsme se účastnili míčového trojboje v Karlíně.

Naše děvčátka pod vedením Markéty obsadila krásné třetí místo. Účast byla z celé Prahy - a veliká! Gratulujeme Elišce, Vandě, Dorotce, Aničce, Marušce a Malvíně. Sportu zdar!

maminka Marušky Müllerové

P.S.: a Vanda Kuncmanová získala 3. místo v kategorii nejlepší střelkyně.

Markéta Stluková

DĚKUJEME

Tučňák Humboldtův

Když je sedmnáctý listopad ...

Kulaté jubileum vodnické akce

Před dvaceti lety členové oddílu turistické kanoistiky poprvé 17. listopadu společně vystoupili na Říp. V dalších letech jsme v tento sváteční den ve výstupech na významné české hory pokračovali, až se postupně vytvořil cyklus výstupů na Říp, Milešovku a Blaník s názvem „Když je 17. listopad, musíme být na významné české hoře ...“. Letos jsme dvacáté

výročí od prvního výstupu oslavili výstupem na Blaník.

Ráno v Praze nás provázela dosti vydatná dešť, ale ten cestou postupně slábl a v Louňovicích už nepršelo. Od autobusu naše desetičlenná skupinka nejprve po silnici

a pak už prudce lesem vystoupala k rozhledně na vrcholu Velkého Blaníku. Do budovy rozhledny jsme vešli jen na čaj a nešli nahoru, protože byla hustá mlha, bránila rozhledu. Poté následoval obvyklý vrcholový obřad: hledání a vyhrabání zakopané lahve a ochutnání, jak její obsah za tři roky dozrál!

Letos jsme museli změnit cíl a vrátit se nazpět do Louňovic, pro-

tože v obvyklém cíli na opačné straně Blaníku v Kondraci byla zavřená restaurace.

Letos jsme tedy sváteční Blaník úspěšně zvládli a příští rok nás ve stejný den čeká Říp.

Jírka Kolář

Z kalendářů oddílů:

- 16. 2. - odhalení plastiky sokola
- 16. - 22. 2., 23. 2 - 1. 3. 2026 - lyžařský výcvik I a II, Šumava
- 28. 2. - termín zaplacení příspěvků
- 28. 2. - Memoriál B. Lováka, šplh
- 7. 3. - dětský karneval
- 7. 3. - šibřinky
- 10. 3. - výbor SP
- 18. 3. - valná hromada SP, doplňovací volby
- 21. - 25. 5. - zájezd do Oetzu